ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 5. dubna 2016 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jiřiny Říhové a přísedících Věry Špétové a Bohuslavy Fraňkové, **t a k t o** :

Obžalovaný

M [redacted] T [redacted],

nar. [redacted] na Ukrajině, státní příslušník Ukrajiny, naposledy osoba samostatně výdělečně činná, v České republice bytem [redacted],

j e v i n e n , ž e

1) v přesně nezjištěné době od poloviny roku 2004 do 3. 1. 2008 v Brandýsku, [redacted], okres Kladno, v místě jejich společného bydliště, opakovaně zle nakládal se svojí nevlastní dcerou P[redacted] Š[redacted], nar. [redacted], kterou společně s manželkou vychovával, tím způsobem, že poškozené P[redacted] Š[redacted] několikrát do měsíce bez zjevného důvodu vulgárně nadával a opakovaně ji fyzicky trestal tak, že ji bil sevřenou pěstí do

obličeje, hlavy, kopal ji do nohou, břicha a celého těla, opakovaně jí vyhrožoval, že ji zabije nebo že ji vyhodí z balkonu, což chápala jako výhružky a bála se ho, a proto nevyhledala lékařskou pomoc, opakovaně jí zakazoval stýkat se s vrstevníky, přičemž uvedené jednání nevlastního otce pociťovala poškozená jako těžké příkoří, stejně si počínal i v přesně nezjištěné době od 5. 1. 2008 do 23. 9. 2013 v [redacted], okr. Kladno, v místě jejich společného bydliště soustavně psychicky a fyzicky týral svoji nevlastní dceru P[redacted] Š[redacted], nar. [redacted], tím způsobem, že ji opakovaně slovně urážel vulgárními výrazy, vyhrožoval jí, že ji zabije, bezdůvodně ji ponižoval před ostatními členy domácnosti, nepřetržitě ji kontroloval dotazy zasílanými na mobilní telefon, v červnu 2008 jí po cestě domů vyhrožoval a napřahoval na ni ruku, aby ji následně v místě jejich bydliště zbil, kopal mezi nohy a do břicha, tloukl ji do hlavy, avšak poškozená se jej bála, a proto nevyhledala lékařské ošetření, dále v roce 2009 na cestě z Berouna do Brandýsku slovně napadal poškozenou, které se zastala její sestra [redacted] Š[redacted], kterou začal v autě bít, a když vozidlo zastavilo, tak ji vytáhl ven, kde ji fyzicky napadl, dále dne 10. 10. 2013 ji navštívil v zaměstnání, kde ji vulgárně nadával a požadoval po ní, aby okamžitě skončila svůj vztah s P[redacted], protože s ním nesouhlasí, potom na ni čekal u autobusové zastávky, kde ji strhl z ramene kabelku a udeřil ji pěstí do obličeje, až upadla na zem, kde do ní kopnul a rozbil jí mobilní telefon, kterým si chtěla zavolat pomoc, dále dne 22. 11. 2013 ji po příchodu z práce nařídil, aby šla do svého pokoje, s čímž nesouhlasila, a tak ji začal bít pěstmi do obličeje a hlavy, až upadla na zem, kde ji opakovaně kopal do celého těla a bil ji tak dlouho, dokud mu neslíbila, že se rozejde se svým přítelem, přičemž matce musela slíbit, že věc neoznámí na policii,

t e d y týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

2) v přesně nezjištěné době v průběhu roku 2004 do 3. 1. 2005, v [redacted], okres Kladno, v místě jejich společného bydliště

opakovaně při různých příležitostech sahal své nezletilé dceři P Š, nar. , na ňadra a na přirození, přestože nezletilá poškozená jej od sebe odstrkovala, pravidelně za ní v nočních hodinách chodil, otíral se svým nahým přirozeným o její tělo, nejméně ve třech případech jí vložil do rukou své přirození a pohyboval její rukou s cílem se uspokojit, a v jednom případě ji povalil na postel, klekl si nad ni, vyhrnul jí noční košili a se slovy, neboj, nehýbej se“ vyvrcholil na její tělo,

t e d y jednak osobu mladší než patnáct let jiným způsobem pohlavně zneužil a takový čin spáchal na osobě svěřené jeho dozoru, zneužívaje její závislosti,
jednak úmyslně vydal osobu mladší než osmnáct let nebezpečí zpustnutí tím, že ji sváděl k nemravnému životu a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

3) v přesně nezjištěné době roku 2007 v Brandýsku, , okres Kladno, v místě jejich společného bydliště svlékl nezletilou P Š, nar. , položil ji na postel a pokusil se do ní vniknout, avšak nezletilou to bolelo a začala křičet, aby ji nechal být, a proto na chvíli přestal, avšak následně ji povalil na postel, celým tělem si na ni lehnul, aby překonal její aktivní odpor, rukama jí roztáhl nohy, které držela silou u sebe, a poté do ní opakovaně nejméně třikrát vnikl,

t e d y jednak jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal na dítěti,
jednak úmyslně vydal osobu mladší než osmnáct let nebezpečí zpustnutí tím, že ji sváděl k nemravnému životu,

4) v přesně nezjištěné době po 5. 1. 2005 do 31. 12. 2007 v Brandýsku, č. p. , okres Kladno, v místě jejich společného bydliště opakovaně nutil svoji nevlastní dceru P Š, nar. , aby jej uspokojovala rukou, zatímco ji osahával na prsou a na přirození, několikrát ji při tom nutil, aby se svlékla, a minimálně v jednom případě podmínil její účast na setkání se spolužáky tím, že si to musí zasloužit, a pak ji položil na postel,

roztáhl jí nohy, hladil ji na přirození a orálně ji uspokojoval, přičemž využíval toho, že ve společné domácnosti rozhodoval,

t e d y jednak zneužívaje závislosti osoby mladší než osmnáct let a osoby svěřené jeho dozoru ji jiným způsobem pohlavně zneužil,

jednak úmyslně vydal osobu mladší než osmnáct let nebezpečí zpustnutí tím, že ji sváděl k nemravnému životu a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

5) v přesně nezjištěné době od 5. 1. 2008 do 23. 9. 2013 v Brandýsku, [redacted] č. p. [redacted], okres Kladno, v místě jejich společného bydliště opakovaně nutil svoji nevlastní dceru P[redacted] Š[redacted], nar. [redacted], aby jej sexuálně uspokojovala, a to tím způsobem, že jí strkal svůj pohlavní úd mezi stehna, osahával ji, pokoušel se s ní vykonat anální styk, což se mu minimálně v deseti případech i přes aktivní odpor poškozené podařilo, dále si u poškozené vynutil minimálně v pěti případech pohlavní styk, přičemž využil toho, že ve společné domácnosti rozhodoval**,** v přesně nezjištěné době v září 2013 nevlastní dceru P[redacted] Š[redacted], nar. [redacted], poté, co ji slovně urážel, po ní požadoval soulož, s čímž poškozená nesouhlasila, a tak ji povalil na postel, svlékl ji a silou jí roztáhl nohy od sebe a držel je tak, aby je nemohla dát k sobě, a přestože se mu poškozená aktivně bránila a odstrkovala jej od sebe, vykonal soulož,

t e d y jednak přiměl jiného k pohlavnímu styku a jinému srovnatelnému chování zneužívaje jeho závislosti a svého postavení a z něho vyplývajícího vlivu,

jednak jiného násilím donutil k pohlavnímu styku,

6) v přesně nezjištěné době od roku 2006 do roku 2010 v Brandýsku, [redacted] č. p. [redacted], okres Kladno, v místě jejich společného bydliště nevlastní dceru I[redacted] Š[redacted], nar. [redacted], kterou společně s manželkou

vychovával, opakovaně vulgárními výrazy slovně napadal, bezdůvodně ji urážel a fyzicky napadal, opakovaně ji sahal přes oblečení na prsa, přestože jej poškozená od sebe odstrkovala, snažil se jí sahat na přirození tak, že nejméně v jednom případě ji zajel rukou pod spodní kalhotky, ale na přirození se mu přes odpor poškozené sáhnout nepodařilo, přičemž poškozená se v roce 2011 ze společného bydliště odstěhovala,

t e d y přiměl jiného k pohlavnímu styku a jinému srovnatelnému chování zneužívaje jeho závislosti a svého postavení a z něho vyplývajícího vlivu,

č í m ž s p á c h a l

pod bodem 1)
zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku

pod bodem 2)
trestný čin pohlavního zneužívání dle § 242 odst. 1,2 trestního zákona č. 140/1961 Sb. v jednočinném souběhu s trestným činem ohrožování výchovy mládeže dle § 217 odst. 1 písm. a), 3 písm. b), trestního zákona č. 140/1961 Sb.

pod bodem 3)
trestný čin znásilnění dle § 185 odst. 1,2 písm. b) trestního zákoníku v jednočinném souběhu s trestným činem ohrožování výchovy mládeže dle § 217 odst. 1 písm. a) trestního zákona č. 140/1961 Sb.

pod bodem 4)
trestný čin pohlavního zneužívání dle § 243 trestního zákona č. 140/1961 Sb. v jednočinném souběhu s trestným činem ohrožování výchovy mládeže dle § 217 odst. 1 písm. a), 3 písm. b) trestního zákona č. 140/1961 Sb.

pod bodem 5)
jednak přečin sexuálního nátlaku dle § 186 odst. 2 trestního zákoníku
jednak přečin znásilnění dle § 185 odst. 1 trestního zákoníku,

pod bodem 6)
přečin ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **36 (třiceti šesti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se mu výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **50 (padesáti) měsíců.**

O d ů v o d n ě n í :

Po dokazování provedeném v přípravném řízení a u hlavního líčení vzal soud za prokázaný skutkový děj popsaný ve výroku rozsudku.

Obžalovaný M T v přípravném řízení k věci uvedl, že se žádných jednání, která jsou mu kladena za vinu, nedopustil, není to pravda. S manželkou se seznámil v roce 1995 – 1996, měla dvě dcery, P a I Š. Bydlel s manželkou a poškozenými v rodinném domě jejích rodičů, který přestavovali a v roce 2001 se jim narodil syn M. Obžalovaný popíral jakékoliv jednání, které mu bylo kladeno za vinu a nesouhlasil s výroky uvedenými v rozhodnutí o zahájení trestního stíhání.

U hlavního líčení obžalovaný uváděl, že pokud jde o skutek, kdy údajně od poloviny roku 2004 do 3. 1. 2008 v Brandýsku, , v místě společného

bydliště opakovaně zle měl nakládat se svou nezletilou nevlastní dcerou P Š, kterou vychovával s manželkou, měl jí nadávat, fyzicky ji trestat, bít ji sevřenou pěstí do obličeje, hlavy, kopat do nohou, břicha, vyhrožovat, že ji vyhodí z balkonu, tak k tomu uváděl, že to tak nebylo. V roce 2004 měli ještě starý baráček, žádný balkon tam nebyl, nekopal ji, nebil ji, kdyby to udělal, tak by muselo dojít k nějakým modřinám, zlomeninám, má nějakých 90 kg. Kdyby sáhl na tu štíhlou holku, musela by mít modřiny, zlomeniny. Neříká, že jí nikdy nevynadal, nekřičel na ni, ale zase to nebylo tak, že by bezdůvodně přišel a fyzicky ji trestal. Trestal ji třeba zákazem počítače, zakázal jí to na týden, ale hned druhý den na něj mohla. Fyzicky se jí nikdy nedotkl, nebil ji pěstí do hlavy, nekopal ji do nohou, břicha, ani do celého těla. Pokud jí měl vyhrožovat, že ji vyhodí z balkonu, tak ten v roce 2004 nebyl. Balkon byl až v letech 2010 – 2011. Není pravda, že by jí zakazoval stýkat se s vrstevníky, to není pravda, chodila si, kam chtěla.

Pokud jde o to, že v přesně nezjištěné době v průběhu roku 2004 do 3. 1. 2015 v Brandýsku, , měl opakovaně při různých příležitostech sahat tehdy nezletilé dceři P Š na ňadra a na přirození, tak k tomu uváděl obžalovaný, že nesahal. V domě u nich byl stále někdo 24 hodin denně doma. Škoda, že babička zemřela, mohla to dosvědčit. Nesahal jí ani pod tričko, vůbec nikam. Žádného sexuálního chování vůči P se nedopustil. Je to všechno výmysl. Pokud měl v nočních hodinách chodit a měl se obnaženým přirozením otírat o její tělo, tak to obžalovaný řekl tak, že těžko se mohl otírat, když měl noční. V měsíci mu vychází třikrát. Má zodpovědnou práci, nemůže z ní odejít, jak to ona popsala a zase se vrátit. Noční měl i v letech 2004 a 2005. Dělá stále stejnou práci u stejného zaměstnavatele. Nestalo se, že by jí měl nutit do ruky své přirození. Nic takového se nestalo, doma stále někdo byl. Pokud ji měl povalit na postel a kleknout si na ni a vyhrnout jí noční košili a vyvrcholit na ní, tak k tomu obžalovaný uváděl, že to byl stále starý baráček, měli malinkatý pokojíček, kde byla palanda. Když babička zemřela, tak P se nastěhovala do jejího pokoje. P zůstala ve starém pokoji. O posteli se nedá mluvit, byly tam palandy a malinkatý pokoj. Mezi pokojíčkem holek a bábou nebyly ani dveře, byl tam jen hadr, takže to prostě nešlo, to je nesmysl. Nic takového se nestalo.

Pokud měl P[redacted] Š[redacted] v přesně nezjištěné době v průběhu roku 2014 v Brandýsku svléknout, položit ji na postel a pokusit se do ní vniknout, tak to nebylo. Ještě by ho zajímalo, kdy se to mělo stát? Přes den, večer, odpoledne nebo ráno? Stát se to ani nemohlo. Ona musela chodit přes den do školy a on do práce. To je jedna věc. Druhá věc, babička byla doma, syn M[redacted] také, [redacted] byla rovněž doma.

Pokud jde o roky od 1. 1. 2005 do 31. 12. 2007, kdy měl nutit opakovaně P[redacted], aby ho uspokojovala rukou, zatímco ji měl osahávat na prsou a na přirození, nebylo to tak. O domácnosti sám nerozhoduje, rozhoduje i manželka. Veškerý plat jde na její účet. Nenutil P[redacted], aby ho uspokojila rukou, neosahával ji na prsou, nepodmínil setkání P[redacted] se spolužáky, že si to musí zasloužit. Jednou jí to zakázal, chodila ještě na základní školu. Byla u nich hospoda, kde mládeži nalévali alkohol a hulili tam trávu. Z toho jediného důvodu ji tam nepustil. Předtím se nikdy nestalo, že by jí řekl, že si to musí zasloužit. Byla vychovaná perfektně, nikam nechodila, nekouřila, nepila alkohol, nebyly na to ani peníze.

Pokud jde o roky 2008 – 2013, že by ji ponižoval, nadával, urážel, to ne. Neříká, že jí nevynadal, pohádali se občas, to přiznává, ale nikomu nevyhrožoval, nic podobného. Když řekl něco ukrajinsky, zní to hrozně, ale nic takového, že by jí vyhrožoval, že ji zabije sekyrou, to ne. Pokud jde o to, že jí měl nepřetržitě hlídat dotazy na mobilní telefon, tak natolik zná P[redacted], měla svůj telefon, měla pouze jeden, nečetl jí zprávy, nic takového. Když šla třeba s holkama ven, tak jí zavolal, jestli je všechno v pořádku, to ano, ale že by jí prozváněl, kde je, to ne.

Pokud jde o červen 2008, kdy jí po cestě domů měl vyhrožovat a napřahovat na ní rukou, aby jí následně v místě bydliště zbil, kopal mezi nohy a do břicha a tloukl ji do hlavy, nemohl to dělat, ani by to neudělal, a když by to udělal, tak by měla určitě nějaké následky, alespoň škrábnutí. Chodila do školy pravidelně. Bydlí na frekventovaném místě, musel by to někdo vidět nebo slyšet. Někdo by si něčeho musel všimnout. Rovněž tak ve škole.

Pokud jde o cestu z Berouna do Brandýsku, kdy měl slovně P[redacted] napadat, které se měla zastávat [redacted] Š[redacted], kterou měl začít v autě bít, vytáhnout ji ven z auta a fyzicky ji napadnout, neví, že by s nimi byl v Berouně a tam, že by někoho

zmlátil. Pokud jde o 10. 10. 2013 a měl P navštívit v zaměstnání a vulgárně ji napadat, aby okamžitě skončila svůj vztah s F, protože s ním nesouhlasil, tak je pravda, že se vztahem nesouhlasil. Vulgárně jí nenadával, byl rád, že ji tam vůbec viděl, že je v pořádku. Ona nepřišla z práce domů, manželka jí několikrát volala a P nebrala telefon. Obžalovaný jí pak volal desetkrát nebo patnáctkrát, musel na noční. Po noční vzal taxi a zajel se podívat, jestli je v pořádku. Bylo to proto, že vůbec nepřišla domů. V noci jí volal, dovolal se jí, zdála se mu nějaká přepísklá. Řekl jí, ať si vezme taxi a jede domů, že jí taxi zaplatí. Měl strach, kde je. Šel za ní do práce, to je pravda. Nejdříve chtěl mluvit s vedoucím z její práce, co ona vyváděla, to už bylo příliš. Něco jim řekl, nepamatuje si co. Potom šel ven. Pak našel vedoucího, byl to F, ale toho ještě neznal. Řekl mu, že je vedoucí. Ptal se ho, co to znamená, že holku nepustil domů. On mu řekl, že holka je dospělá a že si může dělat, co chce. Pak jel domů. Šel pak na zastávku, aby nezmokla. Dostihl ji pak před domem. Ona se lekla, upadla, začala ječet, ale šíleným způsobem. Obžalovaný jí podával ruku, ona nechtěla, zvedla se a začala utíkat. Na to přijížděla manželka se synem a vyšel ven soused. Manželka zavolala státní policii. Řekl jim, že už to nejde, jak P vyvádí. Nevynadal jí, ale řekl, že musí být doma nějaký pořádek, který se musí dodržovat, i když je dospělá. Policie odešla. P přišla do domu, řekla „zkurvení policajti“ a utekla nahoru. Nestalo se, že by jí u zastávky strhl z ramene kabelku, udeřil ji pěstí do obličeje, až upadla na zem. Nekopl do ní, nerozbil jí mobilní telefon, když si chtěla zavolat o pomoc. Ona spadla, to je pravda, ale bylo to u vrátek, jak se lekla, zakopla, spadla a začala ječet.

Pokud jde o 22. 11. 2013, kdy měl P Š po příchodu z práce nařídit, aby šla do svého pokoje, s čímž nesouhlasila a on ji měl začít bít pěstmi do obličeje a do hlavy, až upadla na zem, tak ne, nic takového se nestalo. Nestalo se, že by ji tloukl do obličeje pěstmi, to není pravda. Chtěl, aby se rozešla se svým přítelem, ale nijak ji nebil, to je nesmysl. Kdyby ji bil, tak by musela být modrá. Pokud musela matce slíbit, že nic neoznámí na policii, tak to se vůbec nestalo.

Pokud v přesně nezjištěné době od 5. 1. 2008 do 23. 11. 2013 v Brandýsku měl opakovaně nutit P, aby ho sexuálně uspokojovala tak, že jí měl strkat svůj pohlavní úd mezi stehna, osahávat ji, pokoušet se na ní vykonat análním styk, což se nejméně v deseti případech i přes její aktivní odpor mělo podařit, tak ne, nic takového

se nestalo. Pravidelně chodí do zaměstnání, ona pravidelně chodí do školy, stále tam byla babička dvacet čtyři hodin doma. Pokud si u P[redacted] Š[redacted] v nejméně pěti případech měl vynutit pohlavní styk a využít toho, že ve společné domácnosti rozhodoval, tak ne, nic takového se nestalo. Byla s ním v Itálii, to také dělala scénu jako blázen. Když chtěli zájezd stornovat, P[redacted] Š[redacted] vyváděla jako blázen. Nakonec se podařilo, že dostal dovolenou a do Itálie jeli. Kdyby náhodou chtěl něco zkusit, tak to spíše vyzkoušel v Itálii, ale nic takového se nestalo.

Pokud jde o to, že měl v přesně nezjištěné době v září 2013 a v přesně nezjištěné době od 5. 1. 2008 do 23. 11. 2013 v Brandýsku P[redacted] poté, co po ní měl požadovat soulož, povalit ji na postel a přesto, že se aktivně bránila, na ní měl soulož vykonat, nic takového se nestalo za celé soužití s dcerou. Byla jejich miláček.

Pokud měl v letech 2006 – 2010 v Brandýsku nevlastní dceru I[redacted] Š[redacted] slovně napadat, bezdůvodně ji urážet a fyzicky ji napadat, opakovaně jí sahat přes oblečení na prsa přesto, že ho měla odstrkovat, tak to se nemohlo stát ani náhodou. Nesnažil se jí sahat na přirození, to se nestalo nikdy v životě. On pro ty holky žil. Ivana se v roce 2011 odstěhovala ze společného bydliště, to se stalo, když se chytila blbé partičky, má přítele. U nich v domě se nikdy nechlastalo, nehulila se tráva, nedělaly se mejdánky. Ona byla za školou, když jí to vytýkal, řekla, že to poslouchat nebude, vzala bundu a šla k babičce. Nějaký čas byla u babičky, pak se odstěhovala k biologickému otci, ale tam být nemohla. On nikdy nikoho z baráku nevyhazoval.

Na otázku soudu, jak si obžalovaný vysvětluje, že P[redacted] Š[redacted] po tolika letech oznámila věc na policii, obžalovaný uvedl, že je to podle něho všechno kvůli O[redacted]. Řekl P[redacted] Š[redacted], že žádný separatista v baráku nebude, ani feťák, ani separatista, na tom obžalovaný trvá a bude trvat. P[redacted] Š[redacted] s nimi již nežije, I[redacted] Š[redacted] odešla v roce 2011 a domů se již nevrátila. P[redacted] Š[redacted] se odstěhovala někam do Prahy. V baráku zůstali bydlet on, obžalovaný, syn a manželka. S dcerami se nijak netýká, I[redacted] občas viděl ve Cvrčovicích, kde pracuje.

P[redacted] už z práce chodila s modřinami, sprchovala se, manželka šla na záchod a viděla, že má P[redacted] fleky. Ptal se jí, co se děje a ona řekla, že to má, jak skáče přes přepážky. Druhý den řekla, že to má od podpatků, jak je nosí. Ona přišla už

s modřinami, ne, že by ji obžalovaný kopal. P[redacted] je náladová. Vztah I[redacted] s P[redacted] nebyly nic moc. P[redacted] Š[redacted] byla hodně náročná, dostávala maximum, které jí mohli dát v jejich možnostech. P[redacted] O[redacted], se kterým měla P[redacted] Š[redacted] známost, doma nechtěli, neustále u nich vyprovokovával konflikty. P[redacted] Š[redacted] prosadila, že k nim do domácnosti přišel, ale on, obžalovaný, nechtěl, aby tam víckrát chodil.

Z popisu výpovědí obžalovaného tak, jak je učinil v přípravném řízení a u hlavního líčení, je zřela zřejmé, že obžalovaný se k trestné činnosti nedoznával, trestnou činnost popíral. Uváděl, že ničeho z toho, co mu je kladeno za vinu, se nedopustil. Nikdy se proti P[redacted] Š[redacted] nedopustil žádného násilí fyzického a žádného sexuálního chování tak, jak je mu kladeno za vinu. Stejně tak I[redacted] Š[redacted].

Pokud jde o části skutkového děje popsané pod bodem 1 – 5 výroku rozsudku, byl obžalovaný z trestné činnosti usvědčován výpovědí poškozené P[redacted] Š[redacted]. Výpověď P[redacted] Š[redacted], kterou učinila u hlavního líčení, považuje soud za výpověď věrohodnou na rozdíl od výpovědí obžalovaného, neboť výpověď poškozené byla učiněna v souladu s dalšími důkazy, které byly ve věci provedeny, především byla v souladu se závěry znaleckých posudků a výpovědí znalců u hlavního líčení a to PhDr. et Ph.D. Radka Ptáčka, PhD. a MUDr. Petry Uhlíkové. Oba znalci byli přítomni i výpovědi poškozené u hlavního líčení a s ohledem na uvedenou skutečnost měli možnost ve svých výpovědích, které učinili k písemně zpracovaným znaleckým posudkům, zabývat se i touto skutečností a i s ohledem na postoj poškozené k věci u hlavního líčení a její výpověď případně upravit závěry znaleckých posudků nebo setrvat na nich, stejně tak když byli soudem znalci zvláště seznámeni se zprávou střední hotelové školy, kterou navštěvovala poškozená P[redacted] Š[redacted] od 1. 9. 2005 do 30. 6. 2009, z níž vyplynulo, že v průběhu studia patřila k žákům s nejlepšími studijními výsledky, jednalo se o milou, vstřícnou, přátelskou a pečlivou dívku se silným sociálním cítěním a v průběhu studia u ní nezaznamenali žádné změny v chování.

Svědkyně P[redacted] Š[redacted] takto u hlavního líčení vypověděla, že pokud s ní měl obžalovaný v letech 2004 – 2008 v Brandýsku ve společném bydlišti opakovaně zle

nakládat, tak to tak bylo. Dělal to několikrát do měsíce, bez zjevného důvodu jí vulgárně nadával, nejčastěji nadával ve svém rodném jazyce, ukrajinsky. Bylo to za to, že něco neudělala, neuklidila nebo ho prostě neposlechla, nebo se mu nelíbilo, že chtěla někam jít. Nadával jí ukrajinsky jako kráva, že se narodila jako kráva a jako kráva chcípne. Opakovaně ji fyzicky trestal, dával jí facky, pohlavky, většinou ji zastrašoval, že napřáhl a ona se vždycky stáhla. Jednou dostala facku, že jí prolítla náušnice uchem, z toho důvodu, že jí utekl pes, ale nebylo to její vinou, nebo proto, že se v noci nervoval, nemohl spát, a proto druhý den v práci spálil chleba a dostal pokutu 1.000 Kč. Bil ji pěstí do obličeje, hlavy, kopal ji do nohou. Na dotaz, kolikrát to v rozhodném období bylo, svědkyně uvedla, že pravidelně větší bitky byly tak dvakrát do roka. M[redacted] tvrdil, že má pomyslný pytlík plný nervů a ten pytlík vždy, když se naplnil, tak bouchnul a on je tím vždycky varoval, že pytlík už je skoro plný a když byl plný, tak dostali. Podle obžalovaného neposlouchali. Ona ho vždycky poslouchala. Prosazovala své názory proto, že jí přišly logické. Třeba když chtěla jít někam s kamarádkou, nebo se školou, nevěděla důvod, proč by nemohla jít. Jemu se třeba nelíbilo, že pokud tam byly samé holky, není problém, pokud tam kluci byli, už byl problém. Myslí si, že ostatní kamarádi problém s rodiči neměli. Samozřejmě, že ve všem rodiče dětem nevyhoví, ale neměla kamarádky, které by dostávaly zákazy. Opakovaně jí obžalovaný vyhrožoval, že ji zabije a vyhodí z balkonu. Bylo to tak, že když dostavěli horní patro, tak tam už balkon byl. V té době jí vyhrožoval, že ji vyhodí z balkonu. Takhle jí vyhrožoval asi jednou nebo dvakrát. Jednou v garáži nastartoval motorovou pilu a to se opravdu bála, že se něco stane. Bylo to proto, že se hádali s matkou, prostě je chtěl zastrašit, zahnat je do kouta. Vzpírala se mu, říkala, že to není normální, ať ji nechá být. Z domova odejít mohla, ale neviděla východisko, kam by šla, možná k vlastnímu otci, ale o vlastním otci si nemyslela nic dobrého, protože jí rodiče pořád vtloukali, že její otec je špatný. S vlastním otcem se nestýkala od třinácti let.

Pokud jde o to, že obžalovaný od roku 2004 do roku 2005 jí sahal na přirození, tak ano. V této době to bylo několikrát týdně. Začalo to tak, že ji osahával přes oblečení, bylo to i před její matkou. Bylo to tak, že to byla legrace, vždycky je odtáhl a při tom jim sahal na ňadra. Máma mu říkala, ať toho nechá a on, že to byla legrace. Řekla obžalovanému, že si nepřeje, aby to dělal. On jí řekl, že je to legrace.

Stalo se, že se otíral svým nahým přirozením o její tělo, bylo jí čtrnáct. Bylo to několikrát v týdnu, většinou v noci, když všichni spali. Je pravda, že obžalovaný chodil i na noční směny, měl třísměnný provoz. Dělo se to v průběhu deseti let, má na to vzpomínky, že ji navštěvoval v noci u počítače, protože přes den nebyl počítač volný a využíval toho, že všichni spali. Bylo to vícekrát. Je pravda, že nejméně ve třech případech jí vložil ruku na své přirození a pohyboval její rukou s cílem se uspokojit. Bylo to mnohokrát.

Je pravda, že v jednom případě ji povalil na postel, klekl si nad ní, vyhrnul jí noční košili a se slovy, aby se nebála, vyvrcholil na její tělo. To se stalo, nebylo jí ještě patnáct. To se stalo v jednom případě. Obžalovaný s ní neuskutečnil soulož, bylo to tak, jak je uvedeno. Pohlavní úd si třel on sám. Matce to neřekla, s tímto konkrétně se nesvěřila nikomu, bála se obžalovaného.

Co se týče osahávání, tak se svěřila matce a nepomohlo to. Pokud jde o rok 2014, kdy ji měl obžalovaný svléknout, položit na postel a pokusit se do ní vniknout, tak to bylo. Určitě to ale nemohlo být v roce 2014. U hlavního líčení se pak vysvětlilo, že se jedná skutečně o rok 2007 nikoliv o rok 2014 a to za součinnosti státní zástupkyně a za situace, kdy svědkyně P[redacted] Š[redacted] potvrdila, že v roce 2014 se nedělo už nic, to už s rodiči nebydlela. Stalo se to v jejích sedmnácti letech, to byl rok 2007. Bylo to poprvé, kdy s ní chtěl obžalovaný skutečně souložit tak, že došlo ke spojení pohlavních orgánů. Bylo to ráno, bylo to v přízemí na manželské posteli. Obžalovaný byl jediný, kdo byl doma. Byla tam babička, ale ta vstávala v jedenáct hodin. S M[redacted] se bavili, ten jí povídal o klukách, říkal, že kluci jsou zlí. Povídal jí, že holky přicházejí o panenství, že by bylo dobré, aby o to přišla s někým, kdo je hodný, aby ji to nebolelo. Ona řekla, jako s kým a on řekl, že s ním. Ona nechtěla, ale on jí tak dlouho psychicky týral, že nakonec svolila. Poté, když k tomu mělo dojít, tak ona řekla, že to nechce, strašně brečela, ale na obžalovaného slzy neplatí. Pak jí řekl, aby se svlékla a položil ji na postel a chtěl do ní vniknout. Začala křičet a bránit se, on zpanikařil a říkal, co se děje, že jsme se snad na něčem domluvili. Pokračoval dál, a když se mu vzpírala, tak do ní pronikl. Strašně vykřikla, on se lekl, vstal, co se děje, ona řekla, že to hrozně bolí a on řekl, že už to je ono, že to musí ještě zkusit, jestli se to povedlo. Poté to zkusil ještě několikrát, ona nemohla psychicky, už byla uvolněná a už to nebolelo. K vyvrcholení z jeho strany nedošlo, takže semeno nevystříklo. Tato

situace se opakovala ještě asi v pěti případech. To bylo v průběhu od jejích osmnácti let do roku 2013. Osmnáct let jí bylo v roce 2008, takže se to dělo od roku 2008 do 2013, kdy měli několik pravých souloží, kdy došlo ke spojení pohlavních orgánů. Obžalovaný vystřikoval semeno na ní, asi v jednom případě chtěl použít kondom, ale neuměl ho asi nasadit. S touto situací se nikomu nesvěřila, ani matce, ani sestře. S touto situací se matce svěřila až v roce 2013.

Na otázku soudu, proč měla poškozená v letech 2008 – 2013 pohlavní styky s obžalovaným, proč situaci nijak neřešila, svědkyně uvedla, že věděla, že je to špatné, ale prostě se bála, co bude s ní. Neměla kam jít, ještě studovala. K otci jít nemohla, protože s ním nemluvila. Byla na vysoké škole, bydleli v Brandýsku, studovala na Kladně, což je osm kilometrů, takže žádné oddělené bydlení nepřicházelo v úvahu.

Pokud jde o to, že v přesně nezjištěné době od roku 2005 do roku 2007 ji obžalovaný opakovaně měl nutit, aby ho uspokojovala rukou, zatímco ji osahával na prsou a přirození a nutil ji, aby se svlékla a říkal jí, že si to musí zasloužit tím, že ji hladil a orálně uspokojoval, k tomu svědkyně uvedla, že to tak bylo. To jí ještě nebylo osmnáct let. První rozlučka se spolužáky byla v roce 2005, kdy ji obžalovaný položil dole na palandu v dětském pokojíčku, říkal jí, aby si svlékla tepláky, což udělala a on ji začal hladit a orálně uspokojovat. Pak přijela matka. Celé to trvalo pět minut. Od té doby se to stalo několikrát. Orální sex také uskutečňovali i po jejích osmnácti letech.

Na otázku soudu, proč s přibývajícím věkem a příchodem dospělosti si jednání obžalovaného svědkyně nechala líbit, svědkyně uvedla, že mu několikrát říkala, že nechce, že s tím chce už skončit, on řekl „dobře, už tě nechám být“, jenomže za ní za dva dny v noci přišel, navštívil ji, když přišel třeba z práce nad ránem a všechno se opakovalo. Když řekla, že to řekne matce, tak jí řekl, že jí to neuvěří, že ji zničí, že ji zabije, vyhrožoval tím.

Pokud jde o roky 2008 – 2013, kdy ji měl obžalovaný soustavně psychicky a fyzicky týrat a urážet ji vulgárními výrazy a vyhrožovat jí, že ji zabije, ponižovat jí, kontrolovat dotazy na mobilní telefon, k tomu svědkyně uvedla, že je pravda, že jí vyhrožoval, ponižoval ji před ostatními členy domácnosti. Jednalo se vždycky o

kraviny. Nelíbilo se mu, že si psala s nějakými kluky, když trávila čas na počítači. Obžalovaný prostě počítač neuznával. Když chtěla někam jít, smál se, matka tomu přihlížela a ji to ponižovalo. Výhrůžky, že ji zabije, byly konkrétní, říkal jí třeba, že až jednou bude šťastná a bude mít svoji rodinu, že ji zničí, že ji navštíví a zničí. Když ho neuposlechla a nevypnula počítač, tak vytrhl kabel od internetu nebo praštil do počítače, až se rozbil. Kamarádky se jí nikdy nesvěřovaly s tím, že by měly podobné problémy, o tom nikdy nemluvily.

Je pravda, že jí obžalovaný nepřetržitě kontroloval dotazy na mobilní telefon, vypínala zvuk mobilního telefonu, aby neslyšela, že jí přichází SMS zprávy. Chtěl po ní, aby mu ukázala mobilní telefon, aby se do něj mohl kouknout. Mazala si před ním SMS zprávy. Chtěl to, aby měl kontrolu nad tím, jestli si nepíše s nějakým klukem. V červnu 2008 po cestě domů jí obžalovaný vyhrožoval, napřahoval na ní rukou a v místě bydliště jí kopal mezi nohy, do břicha, do hlavy, ona se ho bála. Byli na výletě s rodiči na Málkově ranči, obžalovaný byl vzteklý na ní, že se nebavila, že mu zkazila náladu. Po cestě domů začal šílet, vyskočil pomalu z auta za jízdy a řekl, že jde skočit z mostu, přes který přejížděli. Matka pak obžalovaného uklidnila, ten nastoupil, otočil se dozadu a začal poškozenou v autě mlátit. Vyhodil ji z auta, že ji tam nechá. Nakonec vyhodili z auta obžalovaného a jeli sami. On pak přijel asi domů taxíkem, začal je budit, kopal do nich. Na matku vylil kbelík vody a vyhrožoval, že je hodí z balkonu.

Pokud jde o rok 2009 o cestu z Berouna do Brandýsku, kdy měl poškozenou obžalovaný slovně napadat a sestra [redacted] se jí měla zastat, tak k tomu svědkyně uvedla, že ano, sestra ji bránila a on ji zmlátil. Byl to výlet, který popsala shora.

10. 10. 2013 ji obžalovaný navštívil v zaměstnání. Předcházela tomu situace 9. 10., kdy nepřišla domů. Matce volala a ujistila ji, že přijede druhý den po práci. Rodiče začali vyšilovat, protože na takové její chování nebyli zvyklí, že by někde přenocovala, ale ujišťovala je, že je v pořádku. Oni jí několikrát za noc volali. Noc strávila se současným přítelem. Druhý den šli do práce. Najednou se tam objevil obžalovaný a říkal: „Kde máš toho čůráka?“. Ona zkoprněla, protože tam byl klient a nebylo to vhodné. Utekla na záchod. Obžalovaný pak začal vyvádět, kde byla předchozí noc. Pak mu někdo z klientů řekl, ať vypadne. On to asi neunesl a šel pryč.

Po práci řekla příteli, že se musí vrátit domů, urovnat to a vysvětlit, co se děje. Když přišla domů, tak obžalovaný ji vzal za kabelku, snažil se jí přetáhnout s tou kabelkou, aby šla s ním dovnitř do domu. Ona ji pustila a utíkala od vrátek. Když chtěla zavolat pomoc, obžalovaný jí vytrhl mobilní telefon a rozbil ho. Ještě předtím jí dal facku, že upadla na kameny. Křičela o pomoc, slyšeli to sousedé. V tom přijela matka s bratrem. Řekla, co se děje, co tam vyvádí, ať se uklidní a jdou dovnitř. Matka nevěděla, co má dělat, tak zavolala policii. Když přijeli policisté, ptali se jí, jestli chce podat trestní oznámení. Řekla, že ne, dohodli se na tom, že bude klid. Matka zavolala policii a vyprovokovali předmětné trestní řízení.

Pokud ji obžalovaný nutil, aby ho sexuálně uspokojovala tak, že jí strkal svůj pohlavní úd mezi stehna, osahával jí, pokoušel se s ní vykonat análním styk, tak šlo o to, že když s ním přišla o panenství v sedmnácti letech, tak prostě už nechtěla, protože to bolelo. Nechtěla to zažít znovu, nechtěla s ním mít normální sex a on se o to pokoušel. Ona se k němu vždycky otáčela zády a tak se to prostě stalo, že začali „provozovat análním styk“. Pro ní to bylo lepší, než normálně. V letech 2008 – 2013 se análním styk uskutečnil nejméně desetkrát. V té době ještě neměla známost. Poslední pohlavní styk s obžalovaným měla v září 2013, to s F[redacted] ještě nechodila. Od září 2013 už žádné sexuální prakticky mezi ní a obžalovaným nebyly.

Pokud jde o to, že ji měl obžalovaný povalit v září 2013 a od 5. 1. 2008 do září 2013 v místě společného bydliště na postel, svléknout ji, silou odtáhnout nohy od sebe, držet je tak, aby nohy nemohla dát k sobě a přesto, že se aktivně bránila, vykonal na ní obžalovaný soulož, tak ano, přesně tak to bylo. Bylo to jen do září 2013, pak už to nepokračovalo.

Trestní oznámení neudělala dříve, protože nechtěla ublížit své rodině. Měla je ráda i obžalovaného, svým způsobem ano, měla by mu být vděčná, on ji vychoval, šatil ji, živil, neměla by se k němu tak zachovat.

V průběhu let probíhaly i menší hádky, pokud jde o fyzické násilí, menší útoky nebere ani tolik v potaz. Jediné, co jí utkvělo v paměti, jsou ty velké bitky. Neměla moc kamarádů. S obžalovaným si rozuměla defakto do puberty. S obžalovaným si rozuměla. Před veřejností byla matka přísná, ale za zavřenými dveřmi rozhodoval

M[redacted]. Babička se nechtěla do ničeho míchat. Když je chtěl obžalovaný fyzicky napadnout, tak matka je chránila. Vždycky mu vstoupila do cesty. Matka je silná osobnost, vždycky když dostala, tak facky vůbec nevnímala. Měla sílu vstát a postavit se obžalovanému. Pohlavní styk s obžalovaným před patnáctým rokem věku neměla, vše proběhlo až po patnáctém roku. Obžalovaný vždy vyvrcholil na ní nebo na podlahu. Proti otěhotnění se nijak nechránila. Obžalovaný měl při stycích vždycky tričko, pod ním nátělník, to, co vždycky nosil. Ona se obžalovaného nedotýkala, nijak ho nevzrušovala. Do věku osmnácti let pohlavní styk za to období měla s obžalovaným asi pětkrát, v análním styku to bylo více než desetkrát. Provozovali nestandartní sex, protože obžalovaný říkal, že leží jako prkno, že nikdy nevzruší chlapa. Jeho vzrušuje násilí na ženách, proto když ležela jako prkno a koukala do stropu, tak se mu prostě nepostavil. Proto ji třeba postavil proti stěně a začal se o ni třít svým údem, až vyvrcholil. Většinou jí vyvrcholil do kalhotek. Po souloži si většinou šla převléknout kalhotky, protože byly špinavé nebo si vzala jiné tepláky. U soulože většinou brečela, ale ne hlasitě, nechtěla, aby někdo něco slyšel. Od 10. 10. 2013 od toho incidentu žije v Praze se svým přítelem. S přítelem souloží. V deníčkách, které si psala, není uvedeno nic o tom, že by ji obžalovaný sexuálně týral z toho důvodu, že do deníčku si psala jen hezké věci, na které chtěla vzpomínat.

Z popisu výpovědi poškozené tak, jak ji učinila u hlavního líčení, je zjevné, že podle poškozené se obžalovaný dopustil všech částí skutkového děje tak, jak je popsán pod body ad 1 – 5 výroku rozsudku.

K rozhodování o vině obžalovaného ze spáchání skutkového děje, který je popsán pod bodem 1 – 5 výroku rozsudku, použil soud jako důkaz pouze výpověď svědkyně a poškozené P[redacted] Š[redacted] tak, jak ji učinila u hlavního líčení.

To proto, že P[redacted] Š[redacted] byla vyslechnuta pouze v rámci podání trestního oznámení dne 24. 11. 2013. Opětovně, v souvislosti s rozšířením podání trestního oznámení, byla vyslechnuta 10. 1. 2014. To, co uvedla P[redacted] Š[redacted] v rámci trestního oznámení, nelze použít jako důkaz po podání obžaloby a v řízení před soudem. Ve formě podání trestního oznámení je i další výslech svědkyně P[redacted] Š[redacted] ze dne 14. 11. 2014. Ani to, co uváděla svědkyně 14. 11. 2014 nelze jako procesně použitelný důkaz užít v rámci řízení po podání obžaloby a v řízení před

soudem. Procesně použitelným způsobem byla P[redacted] Š[redacted] vyslechnuta pouze dne 17. 12. 2013 formou tzv. úředního záznamu ve smyslu § 158 odst. 3 a odst. 6 trestního řádu. V této výpovědi se P[redacted] Š[redacted] odvolala podle zápisu na to, co uvedla 24. 11. 2013 do trestního oznámení s tím, že ve výpovědi 17. 12. 2013 pouze upřesní nějaké skutečnosti a ve výpovědi ze 17. 12. 2013 v podstatě k trestné činnosti, která byla obžalovanému kladena za vinu obžalobou Okresního státního zástupce v Kladně a z níž byl T[redacted] obviněn i na základě rozhodnutí policejního orgánu tak, jak jsou popsána shora, nevypovídala. Vyjadřovala se pouze k násilí, kterého se měl vůči ní obžalovaný dopouštět, ale jak už je uvedeno v podrobnostech k jednotlivým částem skutkového děje svědkyně nevypovídala. Nemohla odkázat ve své výpovědi na trestní oznámení, respektive mohla, ale měla být orgánem přípravného řízení poté řádně vyslechnuta ke všem okolnostem skutků, jejichž spáchání bylo obžalovanému kladeno za vinu, aby výpověď svědkyně a poškozené byla řádným důkazem pro další postup ve věci. Obsah trestního oznámení tak, jak je popsáno shora, nelze v řízení po sdělení obvinění obžalovanému jako důkaz použít a to ani se souhlasem zúčastněných stran na trestním řízení.

Ze všech shora popsaných skutečností je zřejmé, že poškozená Petra Šilerová nebyla orgány přípravného řízení řádně jako svědkyně a poškozená vyslechnuta, a to ani do tzv. úředního záznamu, k trestné činnosti, která byla v přípravném řízení obžalovanému kladena za vinu.

Jak už bylo shora uvedeno, věrohodnost důkazně použitelné výpovědi poškozené P[redacted] Š[redacted] vyplývá především ze závěrů znalců PhDr. et PhDr. Radka Ptáčka, PhD. a MUDr. Petry Uhlíkové. Doktor Ptáček v přípravném řízení jako znalec z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie vypracoval znalecký posudek, který se týká poškozené P[redacted] Š[redacted]. MUDr. Petra Uhlíková, znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví dětské a dorostové psychiatrie vypracovala znalecký posudek na poškozenou P[redacted] Š[redacted], oba znalci vypracovali k posudkům i doplňky. U hlavního líčení oba znalci potvrdili ve svých výpovědích, že na znaleckých posudcích a doplňcích pracovali společně. Ze znaleckých posudků a doplňků vyplývá, že kritéria pro specifickou i obecnou věrohodnost poškozené jsou přítomna. U poškozené P[redacted] Š[redacted] jsou přítomny syndromy týrané osoby v závažné intenzitě, což je z psychiatrického hlediska diagnostikováno jako posttraumatická stresová porucha,

tedy z tohoto hlediska újma na zdraví poškozené. S tím souvisí i ostatní projevy syndromů týrané osoby u poškozené jako sebeobviňování, strach z pachatele a jiné. Sklony ke konfabulacím či lhavosti nebyly u poškozené P[redacted] Š[redacted] prokázány. Znalci v průběhu přípravného řízení vypracovali, jak je shora uvedeno i doplňky posudků, z nichž vyplynulo, že nelze jednoznačně říci, kdy přesně, v důsledku které události, došlo ke vzniku posttraumatické stresové poruchy u poškozené, nepochybně to bylo ale ve věku patnáct až osmnáct let. Jiné traumatické události, které by mohly být příčinou psychického stavu u poškozené, nebyly zjištěny. Příznaky se jednoznačně vztahují k prožitým událostem. To je k dlouhodobému fyzickému a psychickému týrání včetně fyzického násilí. Vývoj osobnosti poškozené P[redacted] Š[redacted] byl již velmi pravděpodobně poznamenán od počátku dospívání.

U hlavního líčení oba znalci shodně uvedli, že poté, co byli přítomni výpovědi poškozené P[redacted] Š[redacted] u hlavního líčení, nevyplynulo z jejích výpovědí, stejně jako I[redacted] Š[redacted], u jejíž výpovědi byli rovněž přítomni, co by nějakým způsobem změnilo závěry písemně zpracovaných znaleckých posudků a jejich doplňků. Naopak celá výpověď poškozené, celý její charakter, chování svědkyně před soudem stejně jako svědkyně I[redacted] Š[redacted], u jejíž výpovědi byli rovněž přítomni, co by nějakým způsobem změnilo závěry písemně zpracovaných znaleckých posudků a doplňků. Naopak, celá výpověď poškozené, její charakter, chování svědkyně před soudem, stejně jako chování svědkyně I[redacted] Š[redacted], potvrzuje jejich závěry, které učinili v průběhu přípravného řízení v písemně vypracovaných znaleckých posudcích a doplňcích.

Uvedené skutečnosti potvrdily znalci i poté, co byli seznámeni se zprávou o hodnocení poškozené P[redacted] Š[redacted] ze školy tak, jak jim byla přečtena soudem. Na vysvětlenou oba znalci shodně uvedli, že ředitel školy nemá atestaci k tomu, aby posuzoval psychický stav a na takovém dítěti nemusí být nic nápadného. Svědkyně působila jako uzavřená, tichá, snažila se to vždy vyžehlit, byla doma ráda, nikomu se nesvěřovala, tedy tyto skutečnosti jsou v souladu s tím, co vypověděla před soudem a v souladu se závěry obou znalců.

Znalci se dále shodli, že nelze určit, zda u poškozené a od kdy došlo v důsledku jednání obžalovaného ke způsobení těžké újmy na zdraví. Vysvětlili

situaci tak, že z údajů o změnách a prožívání poškozené vyplývá, že první velký šok zažila v patnácti letech. Od té doby trvaly potíže se spaním, náladovostí, úzkostí a trvají dosud, takže v tomto ohledu by splnily dlouhodobě trvající poruchu zdraví.

I navázání normálního sexuálního vztahu s F O odpovídá závěrům, jedná se o první vztah poškozené s mužem, poměrně v pozdním věku a jak poškozená uváděla, měla na počátku problém se sexuálním kontaktem, ale že partner byl vstřícný a pochopil, že má problém, soužití se zlepšilo. Až v dospělém věku jí došlo, v jaké situaci se poškozená nachází a že z toho pro ni plynou problémy pro současný život. Tím lze vysvětlit, že trestní oznámení na obžalovaného podala až za tak dlouhou dobu.

Je možné, že P Š nadhodnocuje to, co se stalo, ale vcelku je to oběť velmi věrohodná a typická. Sama uvedla, že rozlišovala, že byly běžné neshody pro ni banální, normální a pak nestandartní, které pro ni byly velmi závažné a pro ni traumatizující.

Nejen znalci a znalecké posudky tak, jak je popsáno shora, potvrzovali věrohodnost výpovědí poškozené P Š, pokud vylíčila skutkový děj tak, jak je popsán pod body 1 – 5 rozsudku, ale o věrohodnosti poškozené svědčí i řada listinných důkazů.

Je to zejména lékařská zpráva a další zprávy Thomayerovy nemocnice, z nichž vyplývá, že P Š měla hematom ve vlasaté části hlavy, hematom na pravé paži o velikosti 8x6 cm, na pravém stehně o velikosti 20x30 cm, na pravém koleni o velikosti 10x10cm a na levém koleni měla drobnou řeznou ranku od střepů. Popsané poranění utrpěla podle výpovědi Petra Šilerová při posledním fyzickém útoku obžalovaného na svoji osobu.

Věrohodnost výpovědi poškozené tak, jak ji učinila u hlavního líčení, byla potvrzována i výpovědí svědka F O. Tento vypověděl, že obžalovaného poznal na podzim roku 2013. Poprvé se setkali, když byl u nich v rodině na návštěvě. Obžalovaný nesouhlasil s tím, že je partnerem jeho dcery P Š. Po celou dobu návštěvy u nich ho obžalovaný urážel, nadával mu, nedovolil mu posadit se na

židli, která patřila obvykle matce P[redacted]. Protože si to P[redacted] Š[redacted], jeho přítelkyně, přála, nechal si všechno líbit, byl v klidu. Trvalo to přibližně hodinu. Poslouchali urážky na ni i na něho, výhrůžky, po hodině to skončilo a odešli. Žádný fyzický kontakt tam nebyl. Od té doby přímo v domácnosti obžalovaného nebyl. Petra Šilerová se k němu přestěhovala v listopadu 2013. P[redacted] Š[redacted] mu ze začátku povídala pouze o fyzickém násilí ze strany obžalovaného, ale později se přiznala, že to bylo i sexuálního rázu, že ji obžalovaný obtěžoval. 10. 10. 2013 jela Petra domů po práci, byli tak domluveni, že mu večer zavolá. Pak mu řekla, že byla u nich policie, že byla napadena obžalovaným a pronásledována od zastávky až k vrátkům jejich domu. Neví, jestli po této události měla nějaká viditelná zranění. S Petrou Šilerovou pohlavní styky má, zpočátku při sexuálních stycích byla ztuhlá, jakoby duchem nepřítomná a když mu to bylo divné, začala mu vysvětlovat situaci, jak to dříve probíhalo.

Svědek F[redacted] O[redacted] tedy potvrdil, že mu poškozená P[redacted] Š[redacted] vylíčila násilí ze strany obžalovaného, i sexuální násilí, které vůči ní uskutečňoval a sám byl svědkem toho, že obžalovaný se k němu i k P[redacted] Š[redacted] na první návštěvě u nich v rodině nevhodně choval, nedošlo však k fyzickému násilí ze strany obžalovaného k jeho osobě ani Petře Šilerové.

Částečně věrohodnost výpovědi poškozené potvrzovala i svědkyně L[redacted] T[redacted], manželka obžalovaného a matka P[redacted] Š[redacted]. Uváděla, že všichni žili ve společné domácnosti od roku 1997 i s dcerou [redacted] Š[redacted] a pak se narodil syn, kterého má s obžalovaným. Dcera [redacted] s nimi žila do roku 2010 a dcera P[redacted] do roku 2013. Domů se nevrátily. Nikdy nebyla svědkem toho, že by její manžel bil dceru P[redacted], že by jí vyhrožoval, vulgárně nadával, dopouštěl se vůči ní sexuálního chování, sahal jí na prsa, na přirození, dcera si nestěžovala, že by jí vyhrožoval. Nestalo se, že by byla svědkem sexuálního chování obžalovaného vůči P[redacted], že by jí sahal na prsa, přirození, že by jí osahával mezi nohama. Nesvěřila se jí nikdy s tím, že by vůči ní obžalovaný užíval fyzického násilí. Nikdy neviděla, že by ji obžalovaný zbil. P[redacted] se jí nikdy nesvěřila s tím, že by s ní obžalovaný měl orální nebo anální sex, normální sex, že by ji zneužíval tím, že by chtěl po ní určité sexuální praktiky. O ničem takovém neměla ani tušení, že by se něco takového dělo. Měly výborný vztah. Ví pouze o incidentu, který se stal na podzim 2013, kdy dcera P[redacted] nepřijela večer

domů. Ví, že byla plnoletá, ale měla o ni strach. Nemohli se jí dovolat, tak se obžalovaný rozhodl, že pojede za ní do práce. Pak se vrátil domů. Večer se P vrátila, ječela jako pominutá. Začala padat na zadek, ječela policii, policii, tak ji svědkyně zavolala. Policie přijela, s P promluvili, P se vrátila domů a šla spát. Pokud jde o sexuální praktiky, které byly popsané v obžalobě, nikdy s manželem ani neuskutečňovali, análního styku, nikdy. Nic takového po ní manžel nepožadoval. Neví, jaký měla P motiv k podání trestního oznámení na obžalovaného, stále nad tím přemýšlí. Dcera se jí ozvala ještě v prosinci 2013 a ona jí řekla, že se budou zákonně bránit.

Svědkyně L T potvrzovala věrohodnost výpovědí poškozené P Š, zejména pokud jde o faktické údaje o soužití s obžalovaným ve společné domácnosti a o rodinných poměrech a potvrzovala, že dcera P s obžalovaným někdy měla v rodině konfliktní situace, které však svědkyně líčila tak, že se jednalo pouze o výchovné problémy, které se snažil obžalovaný s její dcerou P řešit.

V neposlední řadě potvrzovala věrohodnost výpovědi poškozené P Š i svědkyně I Š, která pokud se týká poškozené P Š, uváděla, že svoje hádky s obžalovaným, tak jak bude popsáno níže, konzultovala se sestrou, ona ji vždycky prosila, ať to neoznamuje, avšak svědkyně Ivana Šilerová tak, jak bude popsáno níže, v podstatě popsala fyzické útoky a sexuální útoky na obžalovaného shodně jako popsala svědkyně Petra Šilerová, že obžalovaný takové útoky uskutečňoval i vůči ní.

Věrohodnost výpovědi poškozené P Š tak, jak ji učinila u hlavního líčení, potvrzovala i svědkyně B Š. Uváděla, že neviděla, že by se obžalovaný k P nevhodně choval, ta jí ale o tom povídala. Říkala jí o napadení, kdy ji a její mámu údajně obžalovaný napadl tak, že je vzal za hlavy, bil jim hlavy o sebe, lámal jí prsty, možná jí tahal za vlasy do pokoje a jednou ji dokonce měl sledovat, když šla z autobusu domů a pak neví kde, jestli na dvoře, ji měl uhodit, ona upadla na zem a měl jí rozbít telefon. Poškozená P Š jí ukazovala, myslí si, malíček a prsteníček, že je měla dofialova a pak si sahal na hlavu, že tam měla,

svědkyně myslí, že bouli. Ona, svědkyně, radila poškozené, aby šla k doktorovi, že to není normální. O nevhodném sexuálním chování obžalovaného mu P neříkala.

Z výpovědi svědkyně Š je zřejmé, že poškozená P Š si svědkyni stěžovala na jednání obžalovaného a v důsledku fyzického útoku obžalovaného při posledním konfliktu, ukazovala svědkyni poraněné prsty na ruce, kde měla modřiny a stěžovala si na poranění hlavy, které jí měl rovněž způsobit obžalovaný.

Obžalovaný a jeho obhájce nechali vypracovat znalecký posudek z oboru grafologie, vypracovala ho znalkyně Anna Grabowská. Z tohoto znaleckého posudku vyplynuly grafologické profily obžalovaného, poškozené P Š a I Š. Závěry tohoto znaleckého posudku a výpověď znalkyně tak, jak ji učinila u hlavního líčení, nepřinesly nic, co by svědčilo proti věrohodnosti výpovědi poškozené P Š tak, jak ji učinila u hlavního líčení. Vyplynulo z nich, že pisatelka textu P Š může být disponována k častějším proměnám nálad a impulzivnějšímu rozhodování, může být disponována k sociálně vyhýbavému chování, k utváření sociálních vztahů způsobem, který není běžně akceptovatelný, například vyvolávání konfliktů, velmi obtížně se smiřuje s životními změnami a náročnými životními situacemi, za svá rozhodnutí a činy dokáže být odpovědná.

Tak, jak znalkyně Grabowská stanovila osobnostní profil pisatele poškozené P Š, na základě písemností, které měla k dispozici, sestavila ho v podstatě tak, že odpovídá závěrům znaleckých posudků, které vypracovali na poškozenou doktor Ptáček a doktorka Uhlíková tak, jak je popsáno shora. Zejména pokud konstatovali charakter osoby poškozené Petry Šilerové s tím, že jde o osobnost, pro níž je charakteristická zvýšená emoční senzitivita až labilita, symptomy poruch osobnosti nejsou přítomné, osobnostní vývoj není doposud uzavřen, jsou přítomna kritéria svědčící pro specifickou věrohodnost, obecná věrohodnost ve smyslu svědecké způsobilosti k podání věrohodné výpovědi je přítomná.

Věrohodnost výpovědi poškozené P Š byla potvrzována i výpovědí svědka J K tak, jak ji učinil v přípravném řízení. Tento svědek vypověděl, že někdy na podzim roku 2013 slyšel z venku obrovský nepříčetný řev,

ale z okna nic neviděl, protože byla tma, ale zazvonila na ně poškozená P[redacted] Š[redacted]. Byla zmoklá, žádala ho, aby zavolal policii. Na jeho dotaz mu řekla, že ji obžalovaný zbil, že ji zkopal do břicha. Nabídl jí, aby šla k nim. P[redacted] Š[redacted] se klepala a brečela. Poškozenou P[redacted] Š[redacted] viděla její matka, která trvala na tom, aby šla domů, ale poškozená nechtěla. Svědek vyběhl ven a k dotazu ohledně bití mu obžalovaný odpověděl, že pořádek musí být. Asi za hodinu u nich zazvonila matka poškozené společně s policisty a tak se poškozená zvedla a šla s nimi. Poškozená P[redacted] Š[redacted] si stěžovala jeho manželce, že bití ze strany obžalovaného trvá dlouho.

Svědek J[redacted] K[redacted] tedy potvrzoval, že k poslednímu incidentu, kde byla P[redacted] Š[redacted] fyzicky napadena, skutečně došlo. Když se J[redacted] K[redacted] dotazoval obžalovaného, zda bil poškozenou, odpověděl obžalovaný svědkovi, že pořádek musí být, tedy zřejmě, že skutečně poškozenou bil a navíc svědek uvedl, že poškozená si stěžovala jeho manželce, že bití ze strany obžalovaného trvá dlouho.

Svědek M[redacted] T[redacted], nezletilý syn obžalovaného, pak v přípravném řízení uvedl, že obžalovaný na sestru P[redacted] křičel, ale má obžalovaného rád a nebude proti němu vypovídat. Syn obžalovaného tedy potvrdil verbální útok obžalovaného na poškozenou P[redacted] Š[redacted].

Po zhodnocení všech shora popsaných skutečností dospěl soud k závěru, že z nich vyplývá zcela jednoznačný a nepochybný závěr, že obžalovaný se dopustil skutkového děje popsaného pod body 1 – 5 výroku rozsudku a že účast na něm mu byla zcela jednoznačně a nepochybně prokázána.

Obžalovaný na základě věrohodné výpovědi poškozené P[redacted] Š[redacted], když jako věrohodnou výpověď poškozené tak, jak ji učinila u hlavního líčení, posoudil soud na základě všech shora popsaných skutečností.

Pokud soud učinil popsaný závěr, musel také učinit závěr, že obžalovaný jednáním popsaným pod bodem 1 výroku rozsudku naplnil znaky skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 a odst. 2 písm. d)

trestního zákoníku. Obžalovaný totiž popsaným jednáním týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu.

Soud musí poznamenat, že jednání obžalovaného, které je popsáno pod bodem 1 výroku rozsudku, bylo původně v obžalobě Okresního státního zástupce v Kladně popsáno pod body 1 a 5 obžaloby s tím, že první část jednání, které se obžalovaný měl dopustit v době od roku 2004 do 3. 1. 2008, byla posouzena samostatně a dále část jednání obžalovaného, kterého se měl dopustit od 5. 1. 2008 do září 2013, byla posouzena rovněž samostatně, avšak nebylo v obžalobě vysvětleno proč.

Soud dospěl k závěru, že jednání obžalovaného v obou případech tak, jak bylo rozděleno v obžalobě, tvoří jediné pokračující jednání a to jednání, které je shodné, stejně jako následek, který v obou případech jednání obžalovaného mělo. Obžalovaný ve stejné činnosti, kterou páchal od roku 2004, pokračoval nejen do 3. 1. 2008 tak, jak byl označen skutek pod bodem 1 obžaloby, ale ve skutečnosti v této činnosti pokračoval i od 5. 1. 2008 až do září 2013. Jak bylo uvedeno, soud považuje jednání obžalovaného jako jednání pokračující, bez přerušení, jednání, které spočívá v týrání poškozené P[redacted] Š[redacted], když jak vyplývá z popisu skutkového děje, po celou dlouhou dobu obžalovaný svým jednáním působil poškozené zejména psychické dlouhotrvající útrapy, se kterými nebyla poškozená sto se vyrovnat až do takové míry, že jak vyplývá ze shora popsaných znaleckých posudků, utrpěla poškozená posttraumatickou stresovou poruchu, když příznaky vzniku této posttraumatické stresové poruchy se jednoznačně vztahují k prožitým událostem poškozené tak, jak jsou popsány ve výroku rozsudku pod bodem ad 1 a vztahují se k dlouhodobému fyzickému a psychickému týrání včetně sexuálního násilí.

Obžaloba v jednání obžalovaného pak, pokud jednání popsané ve výroku rozsudku pod bodem 1 rozdělila na dvě části, v obou částech shledávala skutečnost, že obžalovaný tímto jednáním způsobil poškozené těžkou újmu na zdraví.

Takové skutečnosti ani závěry znalců doktora Ptáčka a doktorky Uhlíkové nepotvrdily. Těžká újma na zdraví je právní pojem upravený v § 122 trestního zákoníku, kde je přesně uvedeno, co se rozumí podle zákona těžkou újmou na

zdraví. Pokud by byla u poškozené zjištěna těžká újma na zdraví a u obžalovaného jednání, kterým těžkou újmu na zdraví poškozené způsobil, muselo by být takové jednání právně kvalifikováno a podřízeno pod příslušné ustanovení zákona. Protože však jak bylo uvedeno, z žádného důkazu soud nezjistil, že by obžalovaný způsobil skutečně ve smyslu § 122 pojmenovanou těžkou újmu na zdraví poškozené, není taková skutečnost uvedena ani v popisu skutkového děje na rozdíl od obžaloby, kde byla uvedena v popisu obou částí skutkového děje v obžalobě popsaných pod body 1 – 5. Za účelem zjištění, zda obžalovaný jednáním popsaným ve výroku rozsudku pod bodem 1 způsobil těžkou újmu na zdraví, byly vypracovány doplňky ke znaleckým posudkům ze strany obou znalců a znalci uzavřeli, že u P[redacted] Š[redacted] zjistili pouze přítomnost symptomů týrané osoby v závažné intenzitě, což je z psychiatrického hlediska diagnostikováno jako posttraumatická stresová porucha. S tím souvisí ostatní projevy syndromu týrané osoby jako například sebeobviňování, strach z pachatele a jiné. Bližší popis, jakou těžkou újmu na zdraví měl obžalovaný svým jednáním Petře Šilerové způsobit, znalecký posudek, jeho doplněk a ani výpovědi znalců neobsahují. Soud tedy neuznal obžalovaného vinným ze spáchání těžké újmy na zdraví P[redacted] Š[redacted] jednáním, které je popsáno pod bodem 1 výroku rozsudku.

To i s přihlédnutím ke skutečnosti, že znalci uzavřeli, že nelze jednoznačně říci, kdy přesně a v důsledku které události došlo ke vzniku posttraumatické stresové poruchy poškozené, bylo to někdy ve věku patnácti až osmnácti roků a rovněž se nevyjádřili konkrétně k tomu, jakým způsobem by těžká újma na zdraví poškozené tuto omezovala v běžném způsobu života a jak dlouho toto omezení trvalo. Nic takového nebylo zjištěno, a jak je konstatováno v jednání obžalovaného popsaném pod bodem 1 výroku rozsudku, tedy soud způsobení těžké újmy na zdraví poškozené P[redacted] Š[redacted] neshledal.

Vzhledem k tomu, že soud dospěl k závěru, že jednání obžalovaného popsané pod bodem 1 výroku rozsudku trvalo od poloviny roku 2004 do listopadu 2013, z hlediska právní kvalifikace posoudil soud jednání obžalovaného jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 a odst. 2 písm. d) trestního zákoníku s ohledem na dobu spáchání zločinu v době platnosti nového trestního zákoníku. Nikoliv tak, že by část jednání posoudil jako trestný čin týrání

svěřené osoby podle § 215 odst. 1 a odst. 2 písm. b) zákona č. 140/1961 Sb. trestního zákona a potom v druhé části jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 a odst. 2 písm. d) trestního zákoníku tak, jak bylo jednání obžalovaného ve dvou částech posouzeno v obžalobě.

Na základě věrohodné výpovědi poškozené Petry Šilerové tak, jak je popsáno shora, mohl soud učinit závěr, že obžalovaný se dopustil i části skutkového děje popsané pod bodem 2 výroku rozsudku. Pokud tak soud učinil, musel učinit i závěr, že obžalovaný touto částí jednání naplnil všechny znaky skutkové podstaty trestného činu pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1 a 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb. v jednočinném souběhu s trestným činem ohrožování výchovy mládeže podle § 217 odst. 1 písm. a) a odst. 3 písm. b) trestního zákona č. 140/1961 Sb. To proto, že obžalovaný jednáním popsaným pod bodem 2 výroku rozsudku osobu mladší, než patnáct let, jiným způsobem pohlavně zneužil a takový čin spáchal na osobě svěřené jeho dozoru zneužívaje její závislosti. Navíc vydal osobu mladší než osmnáct let nebezpečí zpustnutí tím, že ji sváděl k nemravnému životu a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu.

Soud kvalifikoval jednání obžalovaného popsané pod bodem 2 výroku rozsudku podle zákonných ustanovení trestního zákona č. 140/1961 Sb., neboť platí zásada, že trestné jednání toho kterého obžalovaného se posuzuje podle trestního zákona platného v době, kdy byl čin spáchán. Podle nového trestního zákona se posuzuje pouze tehdy, je-li právní úprava nového trestního zákona pro obžalovaného výhodnější. V daném případě tomu tak nebylo, a proto soud kvalifikoval jednání obžalovaného podle ustanovení starého trestního zákona, zákona č. 140/1961 Sb. ¨

Pokud jde o jednání, které je popsáno pod bodem 3 výroku rozsudku, byl obžalovaný rovněž v této části skutkového děje uznán vinným na základě výpovědi poškozené P[redacted] Š[redacted], kterou ze shora popsaných důvodů považoval soud za výpověď věrohodnou učiněnou v souladu s tím, že se skutkový děj skutečně stal.

Na rozdíl od obžaloby, musel soud upřesnit dobu páchání tohoto skutku s ohledem na výpověď poškozené tak, jak ji učinila u hlavního líčení, kdy vyšlo najevo, že ke spáchání tohoto skutku došlo nikoliv v roce 2014, jak bylo popsáno

v obžalobě, ale v roce 2007, tedy v době, kdy Petra Šilerová byla ještě mladší, než osmnáct let.

Pokud soud dospěl k závěru, že obžalovaný skutek popsaný pod bodem 3 výroku rozsudku skutečně spáchal, musel dospět i k závěru, že obžalovaný tímto jednáním jednak jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal na dítěti a úmyslně vydal osobu mladší než osmnáct let nebezpečí zpustnutí tím, že ji sváděl k nemravnému životu. Obžalovaný tak svým jednáním naplnil všechny znaky skutkových podstat trestného činu znásilnění podle § 185 odst. 1 a odst. 2 písm. b) trestního zákoníku v souběhu s trestným činem ohrožování výchovy mládeže podle § 217 odst. 1 písm. a) trestního zákona č. 140/1961 Sb.

Soud posoudil v tomto případě jednání obžalovaného, pokud jde o trestný čin znásilnění přesto, že se skutek stal v době platnosti a účinnosti starého trestního zákona, zákona č. 140/1961 Sb., podle § 185 odst. 1 a odst. 2 písm. b) trestního zákoníku nového, neboť právní úprava z hlediska trestnosti činu byla podle nového trestního zákoníku pro obžalovaného příznivější, neboť pro trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 a 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb. byla stanovena přísnější trestní sazba s vyšší dolní hranicí.

Tento závěr soudu měl pak význam i při ukládání trestu obžalovanému tak, jak vyplývá z výroku rozsudku, kdy trest byl obžalovanému ukládán podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, neboť trestný čin znásilnění podle tohoto zákonného ustanovení byl nejpřísněji trestným trestným činem, který obžalovaný tak, jak vyplývá z popisu skutkových dějů a kvalifikace jednání obžalovaného z výroku rozsudku, spáchal.

I v tomto případě kvalifikoval soud jednání obžalovaného jako trestný čin ohrožování mravní výchovy mládeže podle § 217 odst. 1 písm. a) trestního zákona č. 140/1961 Sb., neboť jednáním popsaným pod bodem 3 tak, jak je již výše uvedeno, obžalovaný rovněž nezletilou P[redacted] Š[redacted] sváděl k nemravnému životu, pokud se proti ní dopouštěl jednání sexuálně motivovaného.

Na základě věrohodné výpovědi poškozené P[redacted] Š[redacted], kterou jako věrohodnou hodnotil soud na základě skutečností popsaných shora, mohl soud

uzavřít, že obžalovaný se dopustil i části skutkového děje, která je popsána pod bodem 4 výroku rozsudku. Pokud soud učinil tento závěr, musel i uzavřít, že obžalovaný tímto jednáním jednak zneužívaje závislosti osoby mladší než osmnáct let a osoby svěřené jeho dozoru ji jiným způsobem pohlavně zneužil a úmyslně vydal osobu mladší než osmnáct let nebezpečí zpustnutí tím, že ji sváděl k nemravnému životu a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu. Obžalovaný tak svým jednáním v této části naplnil všechny znaky skutkových podstat trestného činu pohlavního zneužívání podle § 243 trestního zákona č. 140/1961 Sb. (tak se správně tento trestný čin nazývá podle záokna a nikoliv trestný čin zneužití závislosti osoby, jak bylo uvedeno v obžalobě) a zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu ohrožování výchovy mládeže podle § 217 odst. 1 písm. a) a odst. 3 písm. b) trestního zákona č. 140/1961 Sb.

Soud kvalifikoval jednání obžalovaného podle ustanovení starého trestního zákona proto, že obžalovaný se této části skutkového děje dopustil za platnosti zákona č. 140/1961 Sb. a nový trestní zákoník není pro obžalovaného z hlediska trestnosti činu příznivější.

Na základě věrohodné výpovědi poškozené P[redacted] Š[redacted] v souladu s dalšími důkazy popsanými shora, když na základě nich zejména soud zjistil věrohodnost výpovědi poškozené, mohl soud učinit závěr, že obžalovaný se dopustil i části skutkového děje, která je popsána pod bodem 5 výroku rozsudku.

Toto jednání obžalovaného bylo v obžalobě původně popsáno pod body ad 6 a 7 a to přesto, že z hlediska doby páchání jednání, které je popsáno pod bodem 5 výroku rozsudku, jde o stejnou dobu, jde o stejné jednání obžalovaného i stejné následky, jedná se tedy podle názoru soudu o jediné pokračující jednání obžalovaného sexuálně motivované se stejnými následky ohrožujícími svobodu rozhodování o sexuálním životě poškozené Petry Šilerové.

V bodě 6 obžaloby bylo popsáno, že obžalovaný se skutku měl dopustit od 5. 1. 2008 do 23. 11. 2013. V bodě 7 se pak měl dopustit obžalovaný jednání v přesně nezjištěné době od září 2013, v přesně nezjištěné době od 5. 1. 2008 do 23 .11. 2013. Z uvedených skutečností je zřejmé, že se jedná o zmatečné umístění činů,

kterých se měl obžalovaný proti poškozené dopustit v čase. U hlavního líčení navíc došlo ze strany poškozené P[redacted] Š[redacted] k upřesnění času s tím, že obžalovaný se vůči ní trestné činnosti dopouštěl pouze do září 2013.

Soud proto s ohledem na provedené dokazování upravil dobu skutku popsanou pod bodem 5 výroku rozsudku podle výpovědí poškozené tak, že se jedná o jediné pokračující jednání od 5. 1. 2008 do 23. 9. 2013, kterým obžalovaný v první části přiměl jiného k pohlavnímu styku a jinému srovnatelnému chování zneužívaje jeho závislosti a svého postavení a z něho vyplývajícího vlivu a v druhé části jiného násilím donutil k pohlavnímu styku. Obžalovaný tak svým jednáním naplnil znaky skutkových podstat jednak přečinů sexuálního nátlaku podle § 186 odst. 2 trestního zákoníku, jednak přečinu znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku, nyní platného, s ohledem na délku doby spáchání tohoto skutku již v době platnosti nového trestního zákoníku.

Pokud jde o skutek, který je popsán pod bodem 6 výroku rozsudku, pokud se měl obžalovaný trestné činnosti dopustit vůči poškozené I[redacted]Š[redacted] tak, jak je popsáno shora, ani v této části se obžalovaný k trestné činnosti nedoznával. Uváděl, že se nemohlo stát ani náhodou, že by v letech 2006 – 2010 v Brandýsku nevlastní dceru I[redacted] Š[redacted] slovně napadal, bezdůvodně ji urážel, fyzicky napadal, opakovaně jí sahal přes oblečení na prsa přesto, že ho měla odstrkovat. Nesnažil s jí sahat na přirození. To se nemohlo nikdy v životě stát. Ivana se v roce 2011 odstěhovala ze společného bydliště. Chytila se blbé partičky, má přítele. Z domova odešla proto, že nechtěla poslouchat.

I v této části byl obžalovaný z trestné činnosti především usvědčován výpověďmi poškozené Ivany Šilerové, tak jak je učinila v přípravném řízení a u hlavního líčení. I výpovědi této poškozené považoval soud ve světle dalších důkazů tak, jak bude popsáno níže, za zcela věrohodné na rozdíl od výpovědí a obhajoby obžalovaného.

Takto svědkyně I[redacted] Š[redacted] v přípravném řízení vypověděla, že obžalovaný je její nevlastní otec a společně žili v Brandýsku u babičky a dědy. V době, když dědeček žil, je obžalovaný nemlátil, ale když dědeček umřel, tak obžalovaný říkal, že

je hlavou rodiny a choval se tak. Ze začátku brala obžalovaného jako vlastního tátu, ale později jí zakazoval, aby se stýkala se svým biologickým otcem. Obžalovaný jim zakazoval chodit ven a jednou si všimli, že je obžalovaný venku sleduje a pak jim doma vysvětlil, že se baví s lidmi ze špatných rodin. Obžalovaný měl vůči nim tvrdou výchovu, ale dokázal se o ně postarat. Před babičkou je obžalovaný nenapadl, a když babička plakala, tak přestal. Obžalovaný je chtěl mít pořád doma. Jednou ji obžalovaný zmlátil kovovou tyčkou od vysavače, když jí byly cítit ruce kouřem. Několikrát byla svědkem toho, jak obžalovaný bil pěstmi do těla její matku i její sestru P[redacted], bratra M[redacted] většinou nebil. Obžalovaý ji většinou zfackoval, občas ji kopnul, stejně tak napadal její sestru P[redacted], tu občas ještě tahal za vlasy. Když jednou s obžalovaným dělali hlouposti, tak jí sáhl pod kalhotky na přirození a chvíli tam rukou setrval. Obžalovaný se často s její sestrou P[redacted] hádal, např. že rozbila hrníček, že je debilní, že nic neumí, že je líná a nadával jí jak česky, tak ukrajinsky. Když byli jednou na výletě v Berouně, tak po cestě zpátky napadl obžalovaný v autě její sestru P[redacted]. Bil ji pěstmi do těla a máma jej vyhodila z auta. Když pak obžalovaný dorazil domů, tak do nich začal kopat. Kopal je všude, do těla, do přirození a u toho jim ukrajinsky nadával. Jednou za ní přišel bratr M[redacted] s tím, že viděl obžalovaného, jak leží na její sestře P[redacted] a vrtí se na ní, ale neřekl jí, že by spolu souložili. Když to řekli mámě, tak šla za obžalovaným, který to popřel, a sestra P[redacted] jenom brečela. Když přála obžalovanému k narozeninám, tak jí při líbání strčil jazyk do pusy, ale odstrčila ho. Svěřila se s tím sestře P[redacted] a obžalovaný jí vyhrožoval s tím, aby to nezkoušela říci mámě, že lže, a dostala od obžalovaného facku. Obžalovaný často osahával na prsou ji i její sestru P[redacted], ona sama jej pokaždé od sebe odstrčila.

U hlavního líčení svědkyně na své výpovědi z přípravného řízení v podstatě setrvala a uváděla, že je pravda, že obžalovaný ji bezdůvodně slovně a fyzicky napadal od roku 2006 do roku 2010. Choval se k ní vulgárně a agresivně. Když něco provedla, tak jí nadával, říkal jí nadávky i ukrajinsky, říkal „svoloč, píča, kráva“. Vždycky to mělo souvislost s rodinou. Vulgarity od obžalovaného nebyly pravidelné, bylo to tak každých čtrnáct dnů. Vždycky říkal, že když přeteče ten jeho pohárek, tak každé dva měsíce přišla takováto věc. Bylo to bezdůvodně, když třeba v práci spálil chleba, tak to také odnesli. Fakticky ji napadal jednou tak za dva, tři měsíce. Napadal ji ranami nohama, pěstmi, dával jí facky rukama, když se sehnula do klubíčka, tak ji

zkopal a pokračoval v tom. Fyzických útoků bylo hodně. Začalo to hádkou a pak to nějak přišlo, facky, o matku zlomil i lopatu. Dostala od něho i tyčí od vysavače. Přišlo to rychle. Dostala tyčí od vysavače proto, že se obžalovaný dozvěděl, že kouřila. Po cestě z Berouna se obžalovaný rovněž po hádce dopouštěl vůči nim násilností a nadávek. Pak to pokračovalo doma. Řekl v autě, že mu sestra dělá nervy, zastavil a začal je bít. Je pravda, že opakovaně sahal Ivaně Šilerové obžalovaný přes oblečení na prsa. Nedokáže říci, jestli to bylo 15x nebo 20x od roku 2006 do roku 2010. Bylo to vícekrát, jednou se jí snažil sahat na přirození tak, že jí zajel rukou pod kalhotky. To se stalo pouze jednou. Měli doma pohodu, dělali kraviny, na posteli se ze srandy pošťuchovali, jenomže obžalovaný využíval situace, sahal jí třeba na prsa a v tom jednom případě se jí snažil sáhnout na přirození. V roce 2011 přišla domů ze školy, opět byla hádka, takže už to nevydržela a ze společného domova s obžalovaným, matkou, sestrou a bratrem odešla. Všechny hádky konzultovala se sestrou P Š, ona ji vždycky prosila, ať to neoznamuje, nikdo by jí nevěřil. Neměla doma žádnou podporu ani ze strany matky, nevěděla ani, jestli budou mít podporu u svého biologického otce. Jedinou podporou jim byla babička. Viděla, že obžalovaný uhodil matku i sestru. Po útoku obžalovaného měla modřiny, zlomeninu od obžalovaného neměla nikdy žádnou, jen pohmožděniny na rukách lehkého charakteru, třeba nateklé oko, modřiny byly spíše lehkého charakteru.

Z popisu výpovědí poškozené I Š je zřejmý skutkový děj popsaný pod bodem 6 výroku rozsudku a nejen to, jak již bylo výše zkonstatováno, tato svědkyně ve svých výpovědích usvědčovala obžalovaného i z účasti na částech skutkového děje, který je popsán pod body ad 1 – 5 výroku rozsudku, tedy i násilností a sexuálně motivovaného chování obžalovaného vůči sestře P Š.

I výpovědi poškozené I Š tak, jak je shora uvedeno, mohl soud považovat za výpovědi zcela věrohodné, odpovídající skutečnosti, zejména s ohledem na závěry znaleckých posudků, které i na poškozenou I Š vypracovali znalci PhDr. et PhDr. Radek Ptáček, Ph.D. a MUDr. Petra Uhlíková a to jak na základě písemně zpracovaných znaleckých posudků, jejich doplňků, tak i na základě výpovědí znalců tak, jak je učinili u hlavního líčení poté, co byli oba přítomni výpovědi poškozené I Š u hlavního líčení.

Z těchto důkazů vyplynulo, že u poškozené [redacted] je přítomna specifická i obecná věrohodnost. U poškozené [redacted] nebyly prokázány symptomy týrané osoby a nebyly prokázány sklony ke konfabulacím a lhavosti. [redacted] byla schopna díky své přiměřené osobnostní stabilitě najít úniková řešení a tím limitovat traumatizující dopad dalších událostí na svoji osobu. Poškozená [redacted] aktuálně netrpí duševní poruchou nebo nemocí, která by byla považována za jakoukoliv újmu na zdraví. Zpracování traumatických zážitků však není ukončeno a prognóza je nejistá. Závažným sociálním důsledkem jednání obžalovaného ve vztahu k poškozené [redacted] je nedokončené vzdělání.

Znalci tedy potvrdili specifickou i obecnou věrohodnost poškozené [redacted] a soud s ohledem na tyto závěry mohl učinit závěr tak, jak je popsáno shora, že výpovědi [redacted], které jsou vůči obžalovanému usvědčující a potvrzují jeho účast na části skutkového děje popsané pod bodem 6 výroku rozsudku, lze považovat za zcela věrohodné a soud může na základě nich učinit závěr o vině obžalovaného v této části z tohoto jednání.

Věrohodnost výpovědí poškozené [redacted] byla potvrzována v podstatě i výpovědmi svědkyně [redacted], její matky. Tato svědkyně potvrzovala faktické údaje o soužití obžalované [redacted] s obžalovaným v rámci jedné rodiny, i když uváděla, že nikdy nebyla svědkem toho, že by obžalovaný Ivaně hrubě nadával, fyzicky ji napadal nebo jí sahal na prsa nebo na přirození. Nijak ji netýral, neterorizoval. Je pravda, že měli mezi sebou s Ivanou určité neshody, protože Ivana není studijní typ. Šla na učňák. Když ho udělala, říkali jí, že buď půjde do práce, nebo půjde studovat, aby si vybrala. Tři měsíce před maturitou odešla, práskla dveřmi a do rodiny se nevrátila. Bylo to v roce 2011.

Svědkyně [redacted] potvrzovala nejen faktické a místní údaje o soužití [redacted] s obžalovaným v jedné rodině, ale potvrzovala v podstatě i závěry znalců, pokud znalci uvedli, že [redacted] byla schopna díky své přiměřené osobnostní stabilitě najít úniková řešení a limitovat traumatizující dopad dalších událostí v rodině na svou osobu. Potažmo tedy potvrdila i další závěry znalců, že specifická i obecná věrohodnost poškozené [redacted] je přítomna.

Věrohodnost výpovědí poškozené [redacted] byla potvrzována i výpovědí svědkyně M[redacted] R[redacted]. Tato svědkyně potvrdila, že jí poškozená [redacted] několikrát ukazovala modřiny na rukou a na nohou a řekla, že ji bije obžalovaný. Ona sama nic takového však neviděla.

M[redacted] R[redacted] tedy potvrdila, že [redacted] se jí s násilnostmi obžalovaného vůči své osobě svěřila a dokonce jí ukazovala následky.

Pokud jde o věrohodnost výpovědí poškozené [redacted], mohl ji soud posoudit jako skutečnou i z hlediska závěrů znalkyně z oboru grafologie A[redacted] G[redacted], jejího písemně zpracovaného znaleckého posudku na objednávku obžalovaného a jeho obhájce a výpověď znalkyně u hlavního líčení. Tato znalkyně ze své pozice ohodnotila, s ohledem na psané texty poškozené [redacted], tuto jako ženu, která aspiruje vysokou sebekontrolou a kontrolou světa kolem, osobu závislou na sociálních vztazích, která se vyznačuje určitou rezervovaností vůči sociálnímu okolí. Znalkyně nezjistila nic, co by mohlo svědčit z jejího pohledu o tom, že výpovědi poškozené [redacted] nejsou věrohodné.

Na základě shora popsaných skutečností, zejména na základě věrohodných výpovědí poškozené [redacted] mohl soud učinit zcela jasný a přesvědčivý závěr, že obžalovaný měl účast na části skutkového děje, která je popsána pod bodem 6 výroku rozsudku a že tato účast mu byla zcela jednoznačně a nepochybně prokázána. Z výpovědí poškozené je zřejmé, že od roku 2006 do roku 2010 ve společném bydlišti obžalovaný [redacted] jako nevlastní dceru, kterou společně s manželkou vychovával, opakovaně vulgárními výrazy slovně napadal, bezdůvodně urážel, fyzicky napadal, opakovaně jí sahal přes oblečení na prsa přesto, že ho poškozená od sebe odstrkovala, snažil se jí sahat na přirození a v jednom případě jí zajel rukou pod spodní kalhotky a na přirození se mu přes odpor poškozené sáhnout nepodařilo.

Pokud soud učinil závěr, že obžalovaný měl účast na tomto jednání, musel i uzavřít, že obžalovaný tímto jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku,

neboť tímto jednáním obžalovaný přiměl jiného k pohlavnímu styku a jinému srovnatelnému chování zneužívají jeho závislosti a svého postavení a z něho vyplývajícího vlivu. V tomto případě bylo jednání obžalovaného posouzeno podle nového trestního zákoníku, neboť bylo spáchání v době jeho platnosti a účinnosti.

Přestože se obžalovaný k trestné činnosti tak, jak je popsána ve výroku rozsudku, nedoznával, popíral ji, mohl soud tak, jak je popsáno shora, na základě věrohodných výpovědí poškozených P[redacted] Š[redacted] a I[redacted] Š[redacted], když věrohodnost obou poškozených zjistil soud na základě dalších důkazů tak, jak je popsáno shora, učinit závěr, že obžalovaný se trestné činnosti tak, jak je popsána ve výroku rozsudku pod body ad 1 – 6, skutečně dopustil. Trestná činnost obžalovaného se neodehrála na veřejnosti, odehrála se vždy ve společné domácnosti, kterou obžalovaný i s oběma poškozenými vedl, někdy před ostatními členy rodiny, zpravidla pouze mezi obžalovaným a tou kterou konkrétní poškozenou. Přestože od spáchání trestné činnosti obžalovaného uplynula již delší doba, zejména na základě závěrů znalců tak, jak jsou popsány shora, mohl soud uzavřít, že i přes tuto skutečnost lze oběma poškozeným P[redacted] Š[redacted] a I[redacted] Š[redacted] uvěřit, pokud jejich výpovědi byly vůči obžalovanému usvědčující, neboť obě poškozené lze považovat za věrohodné. Podle závěrů znalců netrpí konfabulacemi a obě poškozené vykazují specifickou i obecnou věrohodnost. Obžalovaný si po celou dobu svého jednání byl vědom toho, že ho obě poškozené vnímají jako rodiče, neboť s nimi žil ve společné domácnosti, vychovával je a v rodině společně s manželkou rozhodoval. K poškozené P[redacted] Š[redacted] si obžalovaný vytvořil i hlubší vztah, poškozená se dokonce i více, nežli své matce, obžalovanému svěřovala. Obžalovaný toho však významným způsobem tak, jak je popsáno ve výroku rozsudku pod body 1 – 5, zneužíval, zejména z hlediska možného uplatnění svých sexuálních potřeb. Obžalovaný navíc budoval v poškozených pocit méněcennosti, podkopával jejich sebedůvěru, aby působil na poškozené jako autorita a připravil si tímto způsobem i půdu k tomu, aby mohl poškozené sexuálně obtěžovat. Pokud tak činil, měl nepochybně vliv i na jejich sexuální život, kdy nejméně u P[redacted] Š[redacted] mohl obžalovaný vzbudit zájem nebo i návyk na aktivní sexuální život ještě v době, kdy jí byla ze zákona poskytována větší ochrana v oblasti sexuality, čehož si musel být obžalovaný vědom. U poškozené P[redacted] Š[redacted] jednání obžalovaného vedlo až ke vzniku posttraumatické stresové poruchy. Ivana Šilerová neutrpěla díky jednání

obžalovaného větší újmu v podstatě pouze proto, že „silou své osobnosti“ se nakonec dokázala jednání obžalovaného a poměrům v rodině vzepřít.

Všechny popsané skutečnosti svědčí nejen o vině obžalovaného ze spáchání trestné činnosti tak, jak je popsána ve výroku rozsudku, ale i o značném stupni společenské škodlivosti jednání obžalovaného. Obžalovaný významným způsobem porušil zájem společnosti na svobodném rozhodování o pohlavním životě, na zajištění řádného mravního a tělesného vývoje dětí, na ochraně osob, které vzhledem ke svému věku nebo z jiných důvodů jsou v péči nebo ve výchově jiných osob z hlediska zabezpečení jejich řádného vývoje. Stupeň společenské škodlivosti jednání obžalovaného zvyšuje skutečnost, že obžalovaný se trestné činnosti dopouštěl značně dlouhou dobu, zejména ve vztahu k poškozené Petře Šilerové.

Společenskou škodlivost jednání obžalovaného naopak snižuje zejména skutečnost, že řada svědků slyšených v průběhu přípravného řízení i v řízení před soudem potvrzovala, že do rodiny obžalovaného na návštěvy docházeli, avšak žádného nepřiměřeného chování obžalovaného nebyly svědky. Nepřiměřeného jednání obžalovaného vůči členům jeho rodiny, tedy i vůči poškozeným P Š a I Š .

Takto svědek O Š vypověděl v přípravném řízení i u hlavního líčení, že je dobrý známý obžalovaného a nikdy si nevšiml, že by se obžalovaný špatně choval k P Š . Vztah mezi obžalovaným a P byl podle názoru svědka O Š pěkný, nikdy si nevšiml, že by P a Ivana nebo manželka obžalovaného měly nějaké modřiny, nebo že by je obžalovaný osahával nebo něco podobného. V jejich rodině vždy svědek vnímal dobrou atmosféru.

Stejné skutečnosti uvedl v přípravném řízení svědek V M . Rovněž uvedl, že je dobrý známý obžalovaného a nikdy si nevšiml, že by se obžalovaný nevhodně choval k poškozené P Š , I Š nebo manželce nebo jiným členům rodiny.

Stejné skutečnosti potvrdil i svědek J K v přípravném řízení, jehož výpověď je popsána již shora.

Stejné skutečnosti potvrdila i svědkyně M N, která uváděla, že manželku obžalovaného zná od základní školy a obžalovaného zná řadu let. Zná i P Š velice dobře, byla i u nich na praxi. Nestalo se nikdy, že by byla přítomna tomu, že by obžalovaný se nevhodně choval ke své manželce nebo dcerám. Nikdo z nich se jí nesvěřil s tím, že by je obžalovaný bil. Vzájemně se stýkali, chodili i do vodních atrakcí, svlékali se před ní, nikdy žádnou modřinu neviděla. Naopak, dělalo to na ní dojem, že je to velice pohodová, krásná rodina. S tím, jak se P Š o rodičích vyjadřovala, tak svědkyně může říci, že jim to svým způsobem i záviděla. Obžalovaný byl stále M, P Š mluvila o rodičích velice hezky. Když se dozvěděla o trestním stíhání obžalovaného, byla v šoku. Vůbec o ničem takovém nevěděla.

Uvedené výpovědi svědků hodnotil soud tak, že trestná činnost obžalovaného tak, jak bylo výše uvedeno, se neodehrávala na veřejnosti, nýbrž vždycky v intimitě vlastní rodiny nebo dokonce v intimitě mezi obžalovaným a poškozenou P Š nebo obžalovaným a poškozenou I Š a tedy další osoby přítomné v rodině obžalovaného jistě o trestné činnosti obžalovaného tak, jak je popsána ve výroku rozsudku, nemohli vědět, a proto svědčit.

Nicméně musel soud hodnotit výpovědi těchto svědků tak, že intenzita jednání obžalovaného z hlediska fyzického násilí, kterého se měl dopouštět proti poškozené P Š a I Š byla malá. Všichni svědci potvrdili, že nikdy neviděli, až na vyjímky, pokud jde o svědkyně K a R, že by někdy poškozené měly na těle nějaké známky poranění, byť poranění sebemenšího. Zejména to potvrzovala svědkyně N, která uváděla, že se s poškozenými P Š, I Š i manželkou obžalovaného stýkala přímo intimně, že se před sebou i převlékaly, když chodily za vodními zábavami a nikdy neviděla, že by některá z žen vykazovala sebemenší poranění. Lze tedy uzavřít, že intenzita jednání obžalovaného vůči poškozeným tak, jak bylo uvedeno z hlediska fyzického násilí, kterého se vůči nim obžalovaný dopouštěl tak, jak je popsáno ve výroku rozsudku, byla menší a tuto skutečnost lze považovat nejen za snižující stupeň společenské škodlivosti jednání obžalovaného, ale i za významnou polehčující okolnost na straně obžalovaného, ke které přihlížel soud při ukládání trestu

obžalovanému tak, jak bude popsáno níže. V této souvislosti považuje soud za polehčující okolnost na straně obžalovaného i skutečnost, že ze zprávy školy, kterou P[redacted] Š[redacted] navštěvovala v době od 1. 9. 2005 do 30. 6. 2009, vyplynulo, že v průběhu studia patřila k žákům s nejlepšími studijními výsledky, jednalo se o milou, vstřícnou, přátelskou a pečlivou dívku se silným sociálním cítěním a v průběhu studia u ní nezaznamenali žádné změny v chování. I z této skutečnosti je zjevné, že jednání obžalovaného i vůči poškozené P[redacted] Š[redacted] vykazovalo menší traumatizující následky.

V průběhu přípravného řízení byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie na obžalovaného M[redacted] T[redacted]. Znalecký posudek vypracoval Prof. MUDr. Jiří Raboch, Dr.Sc., který závěry písemně zpracovaného znaleckého posudku stvrdil i u hlavního líčení. Ze znaleckého posudku a z výpovědi znalce soud zjistil, že obžalovaný se trestné činnosti dopustil za stavu, kdy netrpěl duševní chorobou a nebyla prokázána přítomnost strukturované sexuální deviace. Osobnost obžalovaného je disharmonicky strukturovaná s rysy výbušnosti, což však nemá vliv na jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti, které byly zachovány. U obžalovaného nebyla zjištěna závislost na alkoholu a jiných návykových látkách, ani nebyla zjištěna přítomnost strukturované sexuální deviace, a proto znalec nenavrhl uložení ochranného opatření ve formě ochranného léčení.

Uvedené závěry psychiatrického znaleckého posudku hodnotil soud tak, že obžalovaný se trestné činnosti dopustil jako plně trestně odpovědný.

Při ukládání trestu obžalovanému přihlížel soud jako k polehčující okolnosti ke skutečnosti, že jednání obžalovaného z hlediska vyvíjeného fyzického násilí na poškozené bylo zjevně nižší intenzity, jak vyplývá z popisu svědeckých výpovědí, zejména svědků K[redacted], Š[redacted], M[redacted] a N[redacted] a dále ke skutečnosti, že jednání obžalovaného se odehrálo před značně dlouhou dobou a od spáchání trestné činnosti nebylo o obžalovaném zjištěno nic závadného. Nebyly zjištěny závady v jeho chování, obžalovaný nebyl postihován ani po jednání, které je popsáno ve výroku rozsudku, ani před ním, ani v jeho průběhu za přestupky. Z opisu rejstříku trestů soud zjistil, že obžalovaný v České republice nebyl soudně trestán. S přihlédnutím ke všem popsaným polehčujícím okolnostem na straně obžalovaného

dospěl soud k závěru, že účelu trestu u obžalovaného bude dobře dosaženo i uložením trestu na svobodě. S ohledem na značnou společenskou škodlivost jednání obžalovaného, kterou vyjadřuje nejen zákonná trestní sazby u nejpřísněji trestného trestného činu, kterého se obžalovaný dopustil, ale i skutečnost, že obžalovaný se trestné činnosti dopouštěl delší dobu, uložil soud obžalovanému sice podmíněný trest odnětí svobody, avšak ve výměře na horní hranici, kdy zákon ještě uložení podmíněného trestu odnětí svobody umožňuje, tedy ve výměře 36 měsíců. Výkon trestu pak soud obžalovanému odložil na dlouhou zkušební dobu, aby obžalovaný vzorným chováním v dlouhé zkušební době mohl potvrdit, že si dobrodiní podmíněného trestu odnětí svobody zasloužil i přes trestnou činnost, která je velmi závažná a zejména poškozené P[redacted] Š[redacted] způsobila významnější následky, které ovlivnily zvláště duševní zdraví poškozené P[redacted] Š[redacted], jak vyplynulo zejména ze závěrů znaleckých posudků, které se týkaly poškozené, doktora Ptáčka a doktorky Uhlíkové.

P o u č e n í : Proti rozsudku l z e podat odvolání.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku

b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká

c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci

d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

V Kladně dne 5. dubna 2016

JUDr. Jiřina Říhová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
M[redacted] P[redacted]